

İSLAM'DA AİLE İÇİ EĞİTİM

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

El-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîne hamden kesîran tayyiben müberaken fîh. Alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn, Muhammedini'l-Mustafa ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'l-ceza.

Emmâ ba'dü;

Fe-kâle rasûlullahi sallallahu aleyhi ve sellem.

مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ
وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ سِنِينَ وَفَرَّقُوا
بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ وَإِذَا زَوَّجَ أَحَدُكُمْ خَادِمَهُ عَبْدَهُ
أَوْ أَجِيرَهُ فَلَا يَنْظُرُ إِلَى مَا دُونَ السُّرَّةِ وَفَوْقَ الرُّكْبَةِ
فَإِنَّ مَا بَيْنَ سُرَّتِهِ وَرُكْبَتِهِ مِنْ عَوْرَتِهِ

Mürû evlâdeküm bi's-salâti ve hüm ebnâü seb'i sinîne va'd-ribûhüm aleyhâ ve hüm ebnâü 'aşri sinîne ve ferrikû beynehüm fi'l-medâci'i ve izâ zevvece ehadüküm hâdimehû 'abdehû ev ecîrahu fe-lâ yanzur ilâ mâ dûne's-sürreti ve fevka'r-rükbeti fe-inne mâ beyne sürretihî ve rükbetihî min avratihî.

Peygamberimiz sallallahu aleyhi vessellem hazretleri, bu hadîs-i şerîfinde buyuruyor ki;

Mürû evlâdeküm bi's-salâti. Çocuklarınıza namaz kılmayı emredin.

Ve hüm ebnâü seb'i sinîne. Onlar yedi yaşlarında iken, çocuklarınıza namaz kılmayı emredin.

Va'd-ribûhüm aleyhâ. Bu namaz konusunda onlara vurun, dövün onları.

Ve hüm ebnâü 'aşri sinîne. On yedi yaşına geldikleri halde, hala kılmıyorlarsa, yani hafifçe tehditli, sertleşme, yani yeni yaşından on yaşına kadar alıştıрма, namaza alışmışlarsa, kılıyorlarsa güzel. Aşı tutmuş demektir. Fidan büyümeye başlamış demektir, canlı, kurumadı

iyi. Amma on yaşına geldiği halde hâla kılmıyorsa büyükçe akıllanacak yerde kılmıyorsa ise, o zaman hafifçe vurulacak. Yani dövün, ezip pestilini çıkartın manasında değil.

Niye kılmadın bakim? Gel buraya. Hıı falan tarzında, biraz babalarından, annelerinden, büyüklerinden biraz vaziyetin ciddiyetini anlamalarına sebep olacak bir tatsız muamele. Tatsız muamele güzel değil ama, yapılan işte tatsız, yani çocuk namaz kılmıyor bu vahim bir şey. Çocuk Allah'tan korkmuyor. Çocuk Allah'ın emrini tutmuyor. Bu on yaşında böyle yaparsa, ondan sonra daha fena olur.

Onun için bir vahamet alameti olduğundan, onu biraz daha sert bir şekilde hizaya getirmek gerekiyor.

İşin şakası yok. Maalesef. Herhalde bu hadîs-i şerîfi duymuyorlar. Daha başka bu konuda aynı şekilde emreden, başka kaynaklardan gelen hadîs-i şerîflerde var. Ya bu hadîs-i şerîfleri duymuyorlar ya da duydukları halde aldırmıyorlar. O zaman babaları da dövmek lazım. Anaları, babaları da dövmek lazım. Çocuğum sağlıklı, afiyetli tamam, iyi ama namaz

kılmıyor. Hopluyor, zıplıyor, top oynuyor, cam kırıyor efendim her türlü şeye aklı eriyor, okulda da karnesi iyi, iyi ama namaz kılmıyor, sen ondan haber ver. Kur'an'ı bilmiyor, namaz kılmıyor.

Bu çocuk, ne zaman bundan sonra terbiye görecek te iyi bir Müslüman olacak? Ne kadar sene kaldı?

Biraz daha büyüdü mü, kızsaa on yedi yaşında, hatta daha erkenden başlar, talipliler efendim sonra işte on altı, on yedi, yirmi bir arada evlenir gider. Alışmadı. Tamam artık o gitti. Kendisi alışmadı, önemsemiyor, kendi çocuklarını da hiç bu işi önemsetmez. Böylece nesiller gevşer. İslam zayıflar. Efendim ortaya dine aldırmayan laubali toplumlar çıkar.

Efendim teknik seviyesi yüksek, yabancı kaynaklarda gelirler bunları okurlar, eğitirler, bale öğretirler, keman öğretirler, mandolin öğretirler zımbıdı zımbır. Efendim saçını da açar, plaja da gider, eğlenceyi sever, her şeyini de şey yapar. Ortaya yarı gayrimüslim yaşantılı nesiller çıkar. Türkiye'de olmuş olan budur. Yarı gayrimüslimliğin arkası, dinden

dönmek, irtidat etmek efendim tam gavur, tam dinsiz olmak. Çünkü İslam, yarımılığı kabul etmez. Dini bütün olmazsa, Allah'tan korkmazsa, ondan sonrası hava.

Dün akşam televizyonda, hanım diyor ki gidelim yatalım artık, bak yatma zamanı geldi. Amerika'da bir vaaz onu seyrettim. Şişmanca bir adam, ahali kapalı bir salona toplanmış, ama çok büyük bir salon. Elinde mikrofon bir o tarafa gidiyor sahnede, bir bu taraf geliyor. Sesinizi çok güzel indiriyor çıkarıyor ayarlıyor, arada susuyor, arada yüksek perdeden konuşuyor, ahlar, vahlar, dinleyiciler arasında titremeler, hoplamalar, feryatlar, kırıyor milleti geçiriyor böyle. Efendim şimdi dua edin. Herkes elini kaldırıyor, gözlerinizi kapayın, kapatın tamam. Ey tanrımız! biz susuzuz, susamışız bilmem falan gözler kapalı böyle, ağlamaklar.

Efendim şunların vaazları nasıl oluyor?

Halkı nasıl etkiliyorlar? diye bende sonuna kadar seyrettim. Amerika'da galiba çekilmiş. Buraya da geliyor, sabahları da televizyona baktığım zaman görüyorum, sabahları da var. Kadınlarda çıkıp konuşuyor, erkek papazlarda

çıkıyor konuşuyor. Ondan sonrada adresini veriyor. İşte bunlardan daha, bu kasetlerden daha isterseniz buyurun filan diye. Böyle değil dört duvar, küçücük yerler, stadyumlar. Ama belki Amerika'da. Olsun videoya çekmişler burada da televizyonda sabahları millete vaazı dinlettiriyorlar. Herkes mest, böyle yaşlı başlı adamlar sıralanmış koltuklara. Böyle bir konferans şey yapar gibi. Konuşmacı elinde İncil, bir o taraf gidiyor, bir o tarafa gidiyor. Pozlar, jestler efendim davranışlar tam profesyonel böyle aktör, artist. Millet çok tatmin oluyor, ağlıyor, böyle ağlıyor, titriyor ne derse yapacak. Hani dört yüz kişi ormana gitmişler, intihar etmişler ya Amerika'da. Sonrada İsviçre'de de öyle bir şeyler oldu. Bir evde topluca intihar ettiler. Bir onların bir şeyi sekft ayrı bir bölümü. Yani öl derse. Hazreti İsa sizi bekliyor. Ne duruyorsunuz? Hadi bakalım. Hepsi topluca intihar edecek. Onların etkisi altına gidiyor.

Bizim paşalara kaset göndermişler. NATO'dan tanıdıkları subaylar. Paşa babacım

biz seni çok seviyoruz ailece, efendim ellerinizden öperiz. Amerikalı paşayı şey yapmak için, gönlünü almak için böyle bir ifade kullanıyor. İşte Newyork'un meşhur katedrali falancada, çok büyük papaz, piskopos efendim bir konuşma yapmış, aman efendim paşam, paşa babacığım şunu bir dinle, İngilizcesi şahane, akıcı, İngilizceniz çok ilerler. Paşa babacığım, şu kitabın şu sayfalarının fotokopisini sana gönderiyorum, kitabın başı yok, sonu yok. Buradaki yazılanları lütfen dikkatle okuyun paşa babacığım, ellerinizden öperiz. Cevap verin bize. Bu sayfalarla ilgili fikirlerinizi söyleyin.

Paşa baba almış, okumuş. İslam'a veryansın ediyor bu sayfalar, kitabın adı belli değil, yazarı belli değil. Ondan sonra da Hıristiyanlara şey öğretiyor. Diyor ki; bu Müslümanlar diyor, hristiyanlığı anlayamaz diyor, yetmez diyor zihinleri, hristiyanlığın inceliğini anlamazlar. Hem Müslümanlık kavga dinidir diyor. Âşk, sevgi bilmezler diyor efendim İsa'yı sevmeyi, Meryem validemizi bilmem neyi filan

bilmezler diyor. Kılıçla yayılmıştır, keserek meserek yayılmıştır diyor.

Efendim, bunlara hristiyanlığa çekmek için, şöyle hareket edin. Bir, iki, üç, on, on beş madde sıralıyor. Demek ki bir misyoner kitabı. Papazların bir şey kitabı. Onun için başını sonunu vermemiş paşa babaya, başını okusa reddedecek.

Paşa baba gelmiş bizim fakülteye. Bana diyor ki:

Hocam. Bana böyle yazdı bunlar, beni çok severler, hürmet ederler, elimden öperler NATO'dan tanıştık bunlarla, efendim böyle bir kitap, sayfaları gönderdiler, cevap istiyorlar, bana yardımcı olun. Okudum. Paşayı hristiyan yapmaya çalışıyorlar. Anlaşılan belki din subayı Amerikan ordusunda. Paşayı almış kafa kola, boyunduruğu geçirmiş güreşte, efendim sırtını yere yapıştırmış, bastırıyor da bastırıyor. Paşa da diyor ki: hocam diyor, bunlar İslamiyet'le ilgileniyorlar, belki Müslüman olacaklar, aman bunlara cevap yazalım diyor, yazalım paşam. Yazdım, bir sürüde kitap verdim kendisine, gittim Diyanet İşleri Başkanlığı ile

görüştüm, oradan bu konularda çeşitli kitaplar verdim paşaya, okusun, İngilizcesi gelişsin diye filan. Benim cevaplarımı aldı. İngilizceye çevirdi, gönderdi o tarafa.

Dedim ki;

İslam sevgi dinidir, işte âyetler Allah'ı sevmek, peygamberi sevmek, Resûlullah'ı sevmek, müminlerin birbirlerini sevmesi, efendim insanları sevmek, hatta hayvanları sevmek. Sonra bunlar Müslümanlığı kılıç dini diye söylüyorlar. Haçlı seferlerini biz mi yaptık?

Kendileri yaptılar, kırdılar, geçirdiler Avrupa'da Anvers'den, İngiltere'de bilmem hangi şehirde başlattılar, seferlere katıla katıla papazların böyle bağırması teşviki ile. Daha Anadolu'ya gelmeden Tuna boylarında girdikleri şehirleri yağmaladılar. Hristiyan kardeşlerini kestiler, Yahudileri öldürdüler. Anadolu'ya gelince Müslümanların çocuklarını yediler. Çokta lezzetli oluyor falan demişler, papaz hatırasında yazıyor. Efendim bir sürü yalan yanlışı cevaplandırdık. Paşa da çok mem-

nun oldu. Gönderdi bunlar Müslüman olacak fi-
lan diye. Arkasında katedraldeki papazın vaa-
zını göndermiş kasette.

Hocam bak diyor, çok güzel diyor İngiliz-
cen ilerler diyor, bunu oku diyor. Paşam ben
ona dedim ki yalnız paşam ben bunların cevap-
larını yazıyorum ama Korgeneral adam, demek
ki Korgeneral. Ben bunların cevaplarını yazı-
yorum ama, bu karı kocanın Müslüman olmaya
niyetleri yok. Üstelik bunlar sizi hristiyan yap-
mak istiyorlar dedim, dobra dobra söyledim.
Yok öyle şey dedi. Olamaz dedi. Kafalarını kı-
rarım onların dedi. Ne kırarsın. Sen kafa kola
girmişsin. Nasıl kıracaksın? Aşağıda, kafa kol
altına alınmış. Hristiyanlık.

Niye Türkler İslam dini seçmişler?

Bir başka Tuğgeneral'de bana öyle de-
mişti. Askerlikte.

Hocam ya niye Türkler niye Müslüman ol-
dular?

Ne diye Hıristiyan olmadılar?

Hıristiyan olsalardı, bizde Hıristiyan bir
millet olurduk, iş bitecekti. Ben de ona yarım

saat, kırk beş dakika konuşma yaptım, anlattım meseleleri, anlattım anlattım, dedim yani İslam hayat dinidir. Hristiyanlık o hiç o şeyle ilgili değildir. Türkler dedim, büyük imparatorluklar kurmuşlar, yönetim gerekiyor milletleri, o yönetim öyle palavra ile öyle yürümez, Budizm'le, Hristiyanlıkla denediler bunları dedim. Budist olan Türk kabileleri var. Hristiyan olan Türk kabileleri var. Ama hayata uymadığı için dedim, sonra incelediler gerçekçi, güzel efendim, ilme mantığa uygun din olduğundan İslam'ı mukayese ederek, severek aldılar, beğendiler dedim. Öyle Müslüman oldular dedim. Anlattım uzun boylu.

Albay'da tamam paşam dedi. Ben dedi Roma'da askeri ateşi yaptım, bu adamlarda akıl mantık yoktur, hep palavra, merasim, altın, gümüş, sırma efendim ziynet, hep böyledir filan diye. Paşa durdu kaldı. Ama çok hayıflanıyordu. Konuşmanın başında.

Türkler niye Müslüman olmuşlar yani?

İlericilerin dini olan Hristiyanlığa niye girmemişler?

Dedim hristiyanlık ilerencilik filan değildir Amerikalıların dinleri hristiyan ama, dinlerinden dolayı ileri gitmiş değiller filan diye anlattım. Çok perişan oldu paşa. Dondu kaldı. Keyfi kaçtı. Tam düşüncesini zıttına şeyleri işittiği için. Ama sonradan beni haklı bulmuş galiba, bana bayram tebrikleri filan gönderdi.

Yani çocuklarımızı doğru düzgün yetiştiremezsek onlara yem yaparız.

Sonra onlar ne yapıyorlar?

Belki söylüyorlar kızlarına, bir müslümanla evlenin, bir çocuk sahibi olun, çocuğu kaçırsın, sonra onu kiliseye verin, yetiştirelim filan diye. Bunların çok kavgası yapılıyor Avrupa'da şimdi. Bir Almanla evlenmiş, Türkiye'ye gelmişler. Sonra Alman kaçırıyor çocuğu. Hadi efendim baba peşine düşüyor, ah evladım vah evladım. Sen zaten ah ahh kardeşim, o kadını seçtiğin zaman hapi yuttun. Anadolu'da evinde tertemiz yaşamış, İslam terbiyesi almış bir kız bulmadın, evlenmedin, şimdi ah ediyorsun vah ediyorsun.

On yaşına geldi mi yataklarında da birbirlerinden ayırın, ayrı yataklar yapın. Hani bazen küçük çocukları bir yatağa yatırırılar ya, üşümesin, efendim veya yorgan yok, bir yatakta yatsınlar filan. On yaşına geldi mi yataklarını da ayırın. Hatta odalarını ayırmak lazım. Kızların odası, erkeklerin yatak odası ayrı olması lazım.

Almanya'da bir hoşuma gitti ilk duyduğum zaman. Adam, bizim işçi, bizim vatandaş, Türkiye'ye gitmiş, Alamanyacı. Efendim işsizde kalmış, devletten yardım alıyor, parası pulu da az, efendim bir ev tutacak. Benim rahmetli bir talebem vardı. Onun durumu çok iyi biliyorum yakından. Kız ve erkek çocukları varsa üç odadan daha az bir ev tutamaz, kural koymuş.

Neden?

Bir odada anne baba yatacak, bir odada erkekler yatacak, bir odada kızlar yatacak. Almanya böyle. Avustralya gibi geniş evleri büyük olan bir diyar değil. Madem kız ve erkek çocukları var, evli bir aile. Üç odalı evden daha küçük ev tutamaz diye kural koymuş. Dedim bak şu ucuz, şunu tutsana. Olmaz hocam

dedim müsaade etmez. Ama yardımda ediyor. Gel sana şu vereyim, şunun parası şu kadar da az, keseyim, çok tenzilatlı veriyor ama, şey yapıyor.

Evet, sizden birisi. Birde ikinci tarafta hadîs-i şerîf'in bir başka tavsiye geliyor. Artık bu devirde, bunun pek geçerliliği yok, ama yine de okuyalım, hadîs-i şerîfte geçiyor.

مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ
وَاصْرَبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ سِنِينَ وَفَرَّقُوا
بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ وَإِذَا زَوَّجَ أَحَدُكُمْ خَادِمَهُ: عَبْدَهُ
أَوْ أَجِيرَهُ فَلَا يَنْظُرْ إِلَى مَا دُونَ السُّرَّةِ وَفَوْقَ الرُّكْبَةِ
فَإِنَّ مَا بَيْنَ سُرَّتِهِ وَرُكْبَتِهِ مِنْ عَوْرَتِهِ

Mürû evlâdeküm bi's-salâti ve hüm ebnâü seb'i sinîne va'd-ribûhüm aleyhâ ve hüm ebnâü 'aşri sinîne ve ferrikû beynehüm fi'l-medâci'i ve izâ zevvece ehadüküm hâdimehû 'abdehû ev ecîrahu fe-lâ yanzur ilâ mâ dûne's-sürreti ve fevka'r-rükbeti fe-inne mâ beyne sürretihî ve rükbetihî min avratihî.

Sizden birisi;

İzâ zevvece ehadüküm hâdimehû.

Hizmetçisi, delikanlıyı evlendirdiği zaman.

Ev'abdehû. Yahut kölesini evlendirdiği zaman.

Ev ecîrahu. Veyahut ücretle çalıştırdığı fukarayı evlendirdiği zaman. Kız veya erkek evlendirdiği zaman.

Fe-lâ yanzur ilâ mâ dûne's-sürreti ve fevka'r-rükbeti.

Göbekten aşağı, dizden yukarına bakmasın.

Fe-inne mâ beyne sürretihî ve rükbetihî min avratihî.

Çünkü göbeğiyle dizi arası avretidir, avret mahallidir, ben onun sahibiyim, efendisiyim falan diye bakamaz. Neden? Evlendirdi artık. Yani nikah oldu. Evlendirmese bir adam kendi cariyesine bakabilir mi? Bakabilir ve hatta onunla çocuğuda olabilir. Ona sahip de olabilir yani. Tabi şimdi bu işler kalmadı yani. Evlendi

mi onun artık mahremiyeti oluyor diyor. Yani ben sahibiyim deme. Madem evlendirdin. Artık şey yapma manasına.

Allah evlatlarımız güzel terbiye etmeyi nasip etsin. Tabi bu öyle olmalı ki, çocuk severek, düğün bayram ederek, camiye gelmeli, namazı kılmalı evinde de. Hatta annesi, babası unutsa, çocuk namaz vakti geçiyor diyebil-meli. Öyle yetiştirmek lazım çocuğu.

Nasıl olur bu?

Şekerle olur, parayla olur, mükâfatla olur, pofpoflamakla olur, alkışla olur böyle yaparsak.

Allah evlatlarımızı güzel yetiştirmeyi nasip etsin.

El Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

